

1888-03-12

þÿ α ± ± 3 3 » 1 0 ¬ Æ Í » » ± À μ Á - · ¼ Î ½

þÿ • Á μ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì 3 Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7971>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενικά

Πευκωσία
Ευπαιδείωση
Αρχαιοεπιστ.

Παιρος ✓

Χρ. Παισιδοπούρος

Ἐν τῇ ἐριτίμῳ «Ν. Ἡμέρα» τῆς Τεργέστης κατεχωρίσθη μετάφρασις μακροῦ ἄρθρου τῆς «Ἐθνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἦ ἐπράξαμεν ὑπὲρ τῆς Κύπρου» ἐν ᾧ παρατηρεῖ ὁ συντάξας αὐτὸ Ἀγγλος ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς νήσου. Πλὴν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο πόρρω ἀπέχει τῆς ἀληθείας διότι κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρα τῆς πραγματικῆς ἐξωγραφῆθῃ ἢ οὐκ ἐστὶν τῆς νήσου εἰκὼν. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου προτείνει ὁ γράψας ὅτι λυσιτελέστατον θ' ἀπέδρανε διὰ τὴν Κύπρον ἐὰν ἰδρῦντο Πανεπιστήμιον ἐν Λευκωσίᾳ ἢ Πολυτεχνεῖον. Λυσιτελέστατον πράγματι τὸ τοιοῦτο καὶ πολλὰ ἄλλα λυσιτελεῖ ὑπάρχουν ἄλλα κατορθοῦνται μόνον ὑπὸ κυβερνήσεως τῆν λυσιτελείαν ἐπιδιωκούσης.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἀναγινώσκωμεν καὶ τῆς ἐξῆς περικοπῆς κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου.

«Δέκα παρήλθον ἔτη, λέγει, ἄρ' ὅτου ἡ Κύπρος ἐπέθη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ διακαιοδοσίαν τῆς Ἀγγλίας, πολλὰ δ' ἐγένοντο ἔκτοτε πρὸς οἰκονομικὴν (!!!) τῆς νήσου ἀναγέννησιν ὑπὸ τῆν προσηγορικὴν διεύθυνσιν Ἀγγλων κυβερνητῶν, καίτοι δ' ἡ προσάρτησις ἐχαιρετίσθη μετ' ἀμέτρου ἐνθουσιασμοῦ, ἡ Κύπρος ἀνῆλθεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸν βαθμὸν ἐκεῖνον τῆς εὐημερίας, οὐ μακρότερον εἶνε τὸ ὅτι δὲν γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς. Ἄλλ' ἐπέστη ἴσως ἡ ὥρα ν' ἀντιληρωθῶμεν τῆς εὐθύνης ἡμῶν πρὸς τὴν Κύπρον εὐρύτερον καὶ νὰ προσβῶμεν καὶ εἰς μέτρα μὴ σκοποῦντα μόνην τὴν ὕλικὴν αὐτῆς εὐημερίαν.»

Κατόπιν τὸ παγκόσμιον φύλλον ποιεῖται ἐπίκλησιν ἐκ μέρους τοῦ καταρτισθέντος Κομητῆατος πρὸς ἀνασκαφὰς ἐν Κύπρῳ καὶ παρωδῶν τὸ Σπαρτιατικὸν «Ἐν Σπάρτῃ ἐγεννήθη ταύτην εὐλίξ» λέγει πρὸς τὴν Ἀγγλίαν «Ἐν Κύπρῳ ἐγεννήθη ταύτην ἐρεῦνα».

«Φεβοῦ τὸ γῆρας οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον.» Τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν εἰς τὸ προαιώνιον φύλλον, τὸν χρονόληρον «Χρόνον», εἰς τὸν ὁποῖον τὸ γῆρας πρὸξένησε βεβαίως καὶ κωρότητα καὶ τύφλωσιν ἴσως δὲ καὶ διάσάλευσιν τῶν φρενῶν. «Πολλὰ ἐγένοντο πρὸς οἰκονομικὴν τῆς νήσου ἀναγέννησιν» λέγει. Τοῦτο σημαίνει τύφλωσιν εἰς μέγιστον ἰβαθμόν.

«Μαρτύριον τοῦ βαθμοῦ τῆς εὐημερίας εἶνε-
λέγει· τὸ ὅτι δὲν γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς».
Τοῦτο φανερώνει κωφάραν εἰς τὸ ὕψισον ση-
μεῖον. «Ἐπέστη πλέον ἢ ὥρα ν' σκερθῶμεν
μέτρα μὴ σκοποῦντα μόνον τὴν ὑλικὴν αὐτῆς
εὐημερίαν». Δηλαδή νὰ προβῶμεν πλέον καὶ
εἰς σύλησιν τῶν κειμηλίων τῆς ἐγυμνώσα-
μεν ἀρκούντως τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς
τῆς ἀνάγκη λοιπὸν νὰ διαυλακώσωμεν καὶ
τὴν γῆν τῆς νὰ ἀρπάσωμεν καὶ ὅσα ὑπ' αὐτὴν
εὔρωμεν. «Ἐν Κύπρῳ ἐγεννήθη» λέγει πρὸς
τοὺς Ἄγγλους ταύταν ἐρεῦνα». Δηλαδή τὸ
«ταύτην ἐρεῦνα» του ἰσοδυναμεῖ μετὰ: ταύτην
γύμνωσε ὅσον δύνασαι, ἐνόσω ὑπάρχεις εἰς
αὐτὴν, ὥστε ὅταν φύγῃς νὰ ἀφήσῃς τὴν γυ-
μνότητα εἰς τὰ ζῶά τῆς καὶ τὴν καταστροφὴν
εἰς τὰ ὄρυκτά καὶ κειμήλιά τῆς.

«Ἀρκεῖ πλέον νὰ σκεπτῶμεθα περὶ τῆς ὑ-
λικῆς ἐν τῆς εὐημερίας ἀνάγκῃ νὰ σκερθῶ-
μεν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας τῆς».
Τὴν ἕκαμαν δηλαδή σιόνην ὑλικῶς, καὶ τῶ-
ρα πρέπει νὰ τὴν κάμουν καὶ γὰς ρὶν-ἀρ-
χαιολογικῶς.

Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ ἀτιπρόσωποι τῆς νήσου
νὰ προλάβωσι καὶ ζητήσωσι σαφεῖς ἐξη-
γήσεις διὰ τὰς ἀνασκαφάς, τὰς ἤδη γινομέ-
νας εἰς τὰ Κούκλια τῆς Πάφου ὡς καὶ διὰ τὰ
ἐν τῷ ἐκεῖ ἀνακαλυφθέντι ναῶν τῆς Ἀφροδί-
της εὑρεθέντα πολύτιμα κειμήλια καὶ ἐπιγρα-
φάς, τίνος πόλεως Μουσείου πρόκειται νὰ κο-
σμήσωσιν ἢ τίνος μεγιστᾶνος τὴν οἰκίαν νὰ κο-
σμήσωσιν. Ὡς πληροφοροῦμεθα, αἱ συμφωνίαι
τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐνεργούντων τὰς
ἀνασκαφάς Ἀγγλων εἶνε νὰ λαμβάνωσιν ἐ-
κεῖνοι τὰς ἡμισείας τῶν ἀνακαλυπτομένων
ἀρχαιοτήτων, αἱ δ' ἕτεραι ἡμισεῖαι νὰ παρα-
δίδωνται εἰς τὸ Μουσεῖον, ἀλλὰ τίς ὁ ἐκ μέ-
ρους τοῦ Μουσείου μας ἐποπτεύων τὰς ἀνα-
σκαφάς; Πόσοι ἄρά γε ἀνεκτίμητοι θησαυροὶ
δὲν θὰ λαμβάνουν, πρὶν ἢ γνωσθῶσιν, ἀντίθε-
τον τῆς τοῦ Μουσείου ὁδόν;

Πρέπει λοιπόν να προτείνωσιν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξετάζωνται καλῶς τὰ ἀνευρισκόμενα ὑπὸ εἰδημόνων καὶ τότε νὰ γίνεται ἡ διανομή καταλληλότατον δὲ πρόστιπον πρὸς ἀκριθεῖ ἐκτίμησιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας ἐνὸς ἐκάστου, ἔχομεν εὐτυχῶς καὶ τὸν ἐμπειρότατον περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ εἰδημονέστατον ἀρχαιολόγον κ. Χρ. Παπαδόπουλον δικαστὴν Ἀμμοχώσου. Ἄλλως, ἐάν ἀφεθῆ τοῦτο εἰς τὴν διακρίσιν τῶν Ἀγγλων, κατόπιν μάλιστα τῆς συμβαλικῆς συμβουλῆς τοῦ «Χρόνου» «ἐν Κύπρῳ ἐγεννήθησ τὰύτη ἐρεῦνα», τόσαύτη καὶ τοιαύτη ἐρεῦνα θὰ γείνη, ὥστε καὶ ἡ γῆ μας πλέον θὰ καταστῆ ἀναξία πάσης ἐρεῦνης καὶ τὸ δῆθεν ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖόν μας.